
Wierzchosławice, st. 16, gm. loco , woj. małopolskie, AZP 103-65/54

Informator Archeologiczny : badania 33, 162

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

i zachodni, a być może i północny zasięg, tymczasem z całą pewnością rozciąga się ona poza południową granicę badań. Wśród materiału ruchomego na uwagę zasługują ułamki ceramiki czernionej o facetowanych brzegach, gliniany prześlik z w/w ziemianki z piecem, kilka rozcieraczy kamiennych. Ciekawostkę stanowią 2 maleńkie fragmenty skremowanych kości, najprawdopodobniej ludzkich, znalezione w obiekcie o intensywnej spaleniznie, być może będącym resztkami stosu. Może to sugerować obecność grobu w obrębie osady, jednak należy zaznaczyć, że cmentarzysko odpowiadające omawianej osadzie przeworskiej znajduje się przypuszczalnie na zarośniętym grądem wyniesieniu, oddalonym około 200 m na północny zachód, gdzie w trakcie prospekcji terenowej znaleziono duży fragment naczynia z omawianego okresu.

Osada wczesnośredniowieczna (faza C-D). Odkryto kilkadziesiąt obiektów stanowiących jednolity układ funkcjonalny pozostałości osady. Zanotowano jednak duży stopień zniszczenia występujących tu budowli słupowych, półziemianek, jam i palenisk (zachowane partie przyspągowe jam, rozwalone orką paleniska). W partiach niżej położonych stwierdzono resztki ciągłej warstwy kulturowej. Rozplanowanie osady uchwycono w kierunkach wschód-zachód, a także z pewną dozą niepewności, od południa. Epicentrum osady pozostało jednak niezbadane – należałoby je umieścić poza północnym skrajem wykopu. W obiektach wystąpiły dość liczne fragmenty naczyń (m.in. esowate formy o ornamentach falistym), fragment żarna, rozcieracze kamienne do żaren, gładzik kościany, fragment osetki kamiennej oraz kilka przedmiotów metalowych, m.in.: nóż, ostrze i 2 ćwieki żelazne. Łuźno, poza obiektami znaleziona moneta miedziana, prawdopodobnie z czasów panowania Jagiełły, wskazywałaby na zasiedlenie terytorium także w czasach późnego średniowiecza.

Ślady osadnictwa nowożytnego zanotowano w postaci niewielkiej ilości ułamków naczyń w zachodniej, a także w północo-wschodniej części wykopu. Wystąpiły tu też nikłe ślady kilku nieokreślonych obiektów naziemnych, zapewne o funkcjach gospodarczych.

Materiały przechowywane są w Ośrodku Naukowo-Konserwatorskim PKZ w Poznaniu.

W przyjętych założeniach badania o charakterze ratowniczym zakończono.

WIERZCHOSŁAWICE, st. 16, gm. *loco*, woj. małopolskie, AZP 103-65/54

- osada wczesnośredniowieczna

Nadzór otworu wiertniczego Borowniki 1, przeprowadzony w terminie od 27 sierpnia do 7 września przez Agnieszkę Kukułkę (autorka sprawozdania, Muzeum Okręgowe w Tarnowie). Finansowane przez Poszukiwania Nafty i Gazu Spółka z o.o. w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 50 arów.

W trakcie nadzoru natrafiono na obiekty – dwa owalne, ciemne przebarwienia zarejestrowane zostały podczas wybierania ziemi spychaczem pod tzw. dół urobkowy na głębokości około 60 cm. Jamy orientowane były w kierunku wschód-zachód (jama 1) i północny wschód – południowy zachód (jama 2). Wypełnisko obiektów było jednorodne, bez warstw, i stanowiła je brunatno-ciemnopopielata spiaszczona ziemia z kawałkami polepy, węglami drzewnymi i dość licznymi spiekami (żuźłami żelazistymi). W jamach wystąpił materiał ceramiczny. Fragmenty zdobione były ornamentem w postaci zwielokrotnionych linii falistych, rzędami dołeczków odciskanych stempelkiem, linii poziomych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.

Badania nie będą kontynuowane.

Wierzchuca Nagórna, st. 3, gm. Drohiczyn, woj. podlaskie, AZP 51-81 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich